

СПРАВА «КОЧУРА ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KOCHURA AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 7925/20 та 9 інших)

Стислий виклад рішення від 16 вересня 2021 року

На момент подання заяв до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники відбували покарання у виді довічного позбавлення волі в різних установах виконання покарань.

До Європейського суду заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на їхнє покарання у виді довічного позбавлення волі без перспективи звільнення.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зауважив, що Конвенція не забороняє застосування покарання у виді довічного позбавлення волі до осіб, яких було визнано винними у вчиненні особливо тяжких злочинів, наприклад, умисному вбивстві. Однак, для того, щоб таке покарання відповідало вимогам статті 3 Конвен-

ції, воно має бути *de jure* та *de facto* скоротним, що означає як наявність у засудженого перспективи звільнення, так і можливість перегляду вироку.

Посилаючись на свою попередню практику, зокрема рішення у справі «Петухов проти України (№2)», Європейський суд зазначив, що не вбачає жодних фактів або аргументів, здатних переконати його дійти іншого висновку щодо прийнятності та суті скарг заявників, та констатував порушення статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує об'єднати заяви;*
2. *Оголошує заяви прийнятними;*
3. *Постановляє, що вони свідчать про порушення статті 3 Конвенції;*
4. *Постановляє, що встановлення порушення само по собі становить справедливу сатисфакцію.»*